

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Forfatterens Liv og Levnet af hans Fætter

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 244. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893710589632/facsimile.pdf> (tilgået 09. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

„En Smule,“ tænkte han, „var det og nok saa lidt,
„En Smule burde Børnene dog lære,
„At skrive for Exempel? jeg vil see,
„Hvorledes jeg udfører den Idee“ —
Tænkt! sat i Værk — En anden havde nøiet
Sig med den Selvbevidstheds søde Lyft,
At have klækket ud i cosmopoliske Bryst
En Plan, som har det Heles Del for Digt,
Og ladet det ved sit Desidero
Beroe.
Men denne Statsmand var i dette, som i meere,
Just skabt til at realisere.

Der om min Fætters Skrift gik Rye
I begge Skolerne og i den hele Bye —
Hvor underlig sig Lykken dog mon foie!
Han pludselig blev hensat i den Høie.

Hvordan han loe, hvordan han sang,
Og hvor han græd, og hvor han sprang,
Og hvor han reent af overvættets Glæde
Gik fra sig selv og sin Forstand
Til dette de Corsæeriske Musers Sæde,
Jeg ei beskrive vil, fordi jeg ikke kan.

Men derimod hvorledes han nu lærte,
Hvad han begærte:
Den hele høiere Theologie,
Historie, Geographie,
Latin især, og hvad der hører til —
Med sig en Grundighed, at før et Aar var omme,
Han fandtes udlært efter alles Domme —
Jeg ei beskrive kan, fordi jeg ikke vil.

Men udlært i Corsøer ei vilde sige meget;
 En kritisk Theolog af vores Rørbyes Værd*)
 Man der endog saa havde kaldet lærd
 I sætters Tid. Oplysningen er steget
 Og, som man siger, dagligdags tillæger
 Mangfoldig der, som andensteds;
 Man Salomon fra Jørgen Hattemager
 Og flogt fra dumt at skille nu begynder,
 Og skal, som jeg har hørt, med mangen Arvesynder
 Ei længer være nær saa vel tilfreds
 Som den Tid. — Jeg, for min Part, ei just ynder
 Den overalt nu giængse Lysen op,
 Men haaber med enhver gudfrygtig Synder,
 Naar jeg betragter dens vanhellige Galop,
 At man dertil i Tide siger Stop,
 Før det for sildig er, som snart kan hende,
 Og inden, før man rigtig seer sig om,
 Den hele Christendom,
 Med Moses, Arvesynd og andet Prent
 I vores gode gamle Testament,
 Pontoppidans og Mugsburgs Confession,
 Og Universitetets Foundation,
 Samt af den øvrige Religion,
 Til Harm for hver dens Vægter og Patron,
 I Bund og Grund blir løbet overende.**)
 Oplysning er ret brav til Tid og Sted,
 Naar der er Maade med;
 Men, naar den gaaer for vidt, som hos de Tydske,***)
 Naar Grublen, om det Sande selv er sandt

*) See Recensionen over Nyfa i Kritik og Antikritik.

***) See Hr. J. H. Rørbyes Erklæring i No. 11. af Kritik og Antikritik Pag. 175. 76., hvis noget af dette Blad endnu spæmmer oven paa Lætte.

****) Ikke at tale om de franske.